

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2009 *** ROČNÍK X. *** ČÍSLO 7

Citát inspirující:

Kniha, která nestojí za to, aby byla čtena dvakrát, nestojí ani za to, aby byla čtena jednou.

Weber

Ilona PLUHAŘOVÁ

„Plují, plují nebem bílé mráčky,
tesařící leští svoje fráčky,
cvrčci ladí svoje housličky,
kvet'te, voňte, moje kytičky,
bude krásný, přenádherný den,
hola, kvítky, vykoukněte ven.“

Z knížky *Stulík a Silenka*

ZNOJEMSKÉ (NEJEN) LITERÁRNÍ OHLÉDNUTÍ

Při putování po vlastech českých, moravských a slezských jsme s manželkou koncem května zavítali do Znojma, města okurek a vína, ale i řady historických a kulturních památek. Pochopitelně, že jsem pátral i po literárních souvislostech města. Prolezl jsem i zdejší knihkupectví a nemohl jsem vynechat ani městskou knihovnu.

Hledal jsem i nějakou významnou literární osobnost, která se zde nebo v blízkém okolí narodila, dokonce jsem si v knihovně koupil brožurku Významné osobnosti Znojma, mimochodem myslím si, že by to mohl být i zajímavý nápad pro jičínskou knihovnu, i když se tyto informace dají najít na internetu, kniha je přece jenom kniha. Takového "sólokapra" jsem sice ve Znojmě neobjevil, z těch dosud žijících, kteří přesahují regionální význam, bych snad vzpomenu Pavla Švandu (narozen 1936 ve Znojmě) či Vladimíra Přibského (vl.jménem Vladimír Řezáč, ten zde pouze pracoval v 50.letech 20.století jako osvětový pracovník), ale asi tušíte, že to nejsou autoři (při vší úctě k nim), které by znal celý národ z čítanek.

A tak jsem se vydal hledat dál, nenašel jsem takovou osobnost ani ve znojemském podzemí či rotundě sv. Kateřiny, skvostu z dob dávno minulých.

Zavítal jsem tedy na Bítov, kde se v polovině 90.let 20.století konalo několik setkání básníků, ale o těchto setkáních jsem žádné informace také nenašel. A navštívil jsem i Vranov nad Dyjí, Moravský Krumlov, Jevišovice a nic literárního jsem neobjevil. Ale jeden velký kulturní zážitek jsem přesto měl, a to v Moravském Krumlově, kde jsou vystaveny obrazy ze Slovanské epeje, kterou vytvořil Alfons Mucha, rodák z nedalekých Ivančic. A musím říct, že mě velikost těch pláten (tuším 6 x 8 metrů), doslova ohromila. Všiml jsem si, že i třeba středoškoláci, kteří byli na prohlídce s námi, se najednou utišili a jako by jim „spadla čelist“! Jen jsem si při pohledu na ony Muchovy skvosty říkal, jak se budeme za pár desetiletí dívat na práce současných umělců. A co třeba Entropa? Myslíte, že našim následníkům taky „spadne čelist“ za nějakých padesát či osmdesát let?

Celý týden byl příjemný a zajímavý, nakonec nejen literaturou je živ člověk, ale můj poznámkový blok se zaplnil řadou námětů, které bych chtěl zpracovat. Město obtékané řekou Dyjí má svoje kouzla, a tak jsme se neradi loučili, když jsme v pátek večer protentokrát naposledy procházeli starou částí města.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V pátek 5.června se na chatě u Prochora konal stmeláč členů a přátel LiSu. Akce se zúčastnili: Bohumír Procházka, Josef Jindra, Jana Benešová, Petr Veselý, Hana Runčíková, Ilona Pluhařová, Martin Žantovský s přítelkyní My a Václav Franc.

- Ilona Pluhařová představila v úterý 9.června 2009 v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně svoji novou knížku Stulík a Silenka u jablůňky na autorském čtení.

- Václav Franc získal zvláštní ocenění poroty na literární soutěži Lepařova gymnázia v Jičíně o cenu profesorky Zdeňky Kastlové „Moje gymnázium – známé, neznámé“ u příležitosti 385. výročí založení školy, a to za povídku Paní profesorce.

- v literárním obtýdeníku Tvar 13/2009 vyšel 25.června 2009 článek Svatavy Antošové o knihovně Václava Čtvrta v Jičíně „by knihovna městu ke cti sloužila“. V článku autorka mimo jiné píše i o literárním spolku LiS a jeho aktivitách. Článek je doplněn fotografií jičínské knihovny (foto Bohumír Procházka).

- v Nových Novinách vyšla v pátek 26.června 2009 fotografie s textem „Předčítali zrakově postiženým“, která se vrací k nedávnému autorskému čtení LiSu (autor fotografie i textu zan).

- v časopise Výboru národní kultury Lípa (č.2/2009, červen 2009) vyšla báseň Václava France „Víra“.

- Václav Franc získal na 53. ročníku Šrámkovy Sobotky dvě čestná uznání, a to v kategorii divadelní a filmový scénář za divadelní hru Převozník spol. s.r.o a v kategorii historické práce o vývoji poměrů ve východních Čechách za práci Jak do Řehče přišel sport. Vyhlášení se konalo v rámci zahájení festivalu v neděli 5.července 2009.

- Václav Franc vystoupí v rámci programu 7.ročníku Literární Vysočiny v pátek 17.července s programem Francovy rozhlasové vlny.

Václav

STMELÁČ

Jestliže jsme se jiné roky na stmeláči u proChora vyhřívali v kraťasech a tričkách, tak tentokrát tomu bylo jinak. Ale kdo mohl tušit, že v pátek 5.června bude taková zima, že budeme nabalení jako na zimní lyžařský výcvik. I přes nepřízeň počasí se nás sešlo požeňnaně, jestli jsem dobře počítal, tak nás bylo 9, a kromě Jany Benešové, která odjela před půlnocí a Josefa Jindry (ten odjel až po půlnoci), nás celkem sedm zůstalo do rána.

Pro zájemce, kteří by rádi věděli, co všechno se na stmeláči semlelo, mohu doporučit stránky www.ikobra.cz (viz níže).

Mluvilo se pochopitelně o kultuře, Petr Veselý představil návrh svého památníku obětem totalitních režimů, My a Martin zase předvedli ukázky vietnamské kuchyně, Josef Jindra přinesl knihu o Sobotce a k posouzení verše nadějněho básníka, jejichž recitace jsem se ochotně ujal. Ilona přinesla pár kousků Stulíka a Silenky, bohužel na stmeláči tentokrát citelně chyběly tanky (proChor je zakázal).

Mluvilo se o chystaných akcích spolku na podzim, především o Dnu poezie, ale taky o holkách a chlapech (jací se ženám líbí), o právě probíhajících eurovolbách, o sochařích a malířích (např. Komárek, Ščigol), no prostě museli jsme se nějak zahřát, když si s námi počasí zahrávalo.

Pilo se převážně pivo, ale i víno (prý kopidlnenské). Opékaly se špekáčky, případně vietnamské speciality, jak už jsem se zmínil výše. Asi o půl druhé jsme usoudili, že všeho bylo dost a zalezli do spacáků.

Ráno (kolem sedmé) jsme se zase ze spacáků postupně vysoukali, posnídali zbytky "lukulských" hodů při čaji a kávě, pokračovali v diskuzích než nás proChor kolem deváté vyhnal.

A dobrá zpráva na závěr: Chalupu jsme nepodpálili, takže nás zase někdy proChor snad pozve na další stmeláč, neboť atmosféra těchto setkání je neopakovatelná!

Václav

Kdo se zúčastnil, může zavzpomínat; kdo chyběl může litovat. A to všechno u fotografií a videozáznamů ze zasedání stmelovací komise v ProChorově 5. června 2009.

<http://www.ikobra.cz/791811-stmelovaci-komise-v-prochorove-vyvrcholeni-literarni-sezony-videa.php>

Žantovský

KNIHA MÉHO SRDCE

Místo tradiční rubriky ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ... jsem si dovilil uvést rubriku KNIHA MÉHO SRDCE, podle současné televizní ankety, kde moderátor Jaroslav Dušek hledá knihu národu nejmilejší. Zúčastnil jsem se i setkání s Jaroslavem Duškem a Alešem Ulmem na pražském knižním veletrhu, takže vím i některé zajímavosti ze zákulisí. Nakonec i na stmeláči se o této anketě mluvilo, a tak trochu zamluvilo, ale já jsem si stál na svém. Hlasoval jsem zatím, a doufám, že se tato kniha dostane mezi nejlepší tučet, pro Jaroslava Haška a jeho Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války.

Pochopitelně máte právo se mnou nesouhlasit, neboť i já bych v různém věku volil jinak, ale Švejk je prostě taková "bible", je tam všechno: historie, lidskost, legrace, moudrost, životní nadhled, ... atd. Nevím, kolik Čechů, jednu z nejpřekládanějších českých knih četlo, možná ji zná spíš z filmového zpracování v nezapomenutelném provedení Rudolfa Hrušínského v hlavní roli, ale pokud jste Švejka nečetli, vřele doporučuji, a to i přesto, že od doby, kdy byla prožívána a napsána uplynulo bezmála století. A co se od té doby změnilo? Je lidská blbost, nenávisť a touha po spravedlnosti o něco menší než byla na počátku 20.století?

Švejk se dá číst všude, stačí kdekoliv otevřít a začíst se, bavit se nad chytrostí a nacházet posilu, že i v těch nejsmutnějších okamžicích života lze přežít a mít převahu nad mocí, silou a namyšleností. Vzpomínám si, jak nám tchán vyprávěl, že když byl totálně nasazen za 2.světové války, tak Němci zabavovali výtisky Švejka a dokonce při nálezů tohoto dílka, jeho majitele trestali. Jak jeho otec, též voják 1.světové války, v dobách první republiky předčítal svým kamarádům (tenkrát nebyla televize) doma při pivu kapitoly z tohoto tehdy nového díla, jak se staří "fotři od rodin" smáli až se za břicha popadali.

Vzpomínám si, že třeba i na dovolené v cizině jsme si opakovali v nejrůznějších souvislostech "hlášky ze Švejka".

Nevím, která kniha si nakonec odnese palmu vítězství, ale já musím plně souhlasit se slovy Jaroslava Haška, které napsal v předmluvě: "Mám velice rád toho dobrého vojáka Švejka, a podáváje jeho osudy za světové války, jsem přesvědčen, že vy všichni budete sympatizovat s tím skromným, nepoznaným hrdinou. On nezapálil chrám bohyně v Efesu, jako to udělal ten hlupák Hérostrates, aby se dostal do novin a školních čítanek."

A ještě si dovolím ukázkou, která charakterizuje dobu konce Rakouska - Uherska lépe než všechny učené slovníky a encyklopedie, snad v tom je i kus Haškovy geniality - viz str. 43, kapitola Švejk před soudními lékaři: " ... jako "Ať žije císař František Josef I.", kterýžto výrok

úplně stačí, aby osvětlil duševní stav Josefa Švejka jako notorického blba."

Václav

A pokud i vy chcete nám ostatním představit knihu svého srdce, rád vaši "obhajovací řeč" v Kobře představím.

Mimochodem jsem rád, že se Švejk dostal do tuctu vybraných knížek a opět jsem pro něj hlasoval i v dalším kole soutěže.

NENAJDETE NA PULTECH KNIHKUPECTVÍ

Danuše Kučerová - Pecková: BYTOVÉ PŘÍBĚHY

V edici malé knížky vydal ASON-klub o.s. v roce 2008

Říká se, že je lepší vyhořet, než se stěhovat. Se stěhováním má svoje bohaté zkušenosti i autorka malé brožurky Danuše Kučerová - Pecková (1932) z Plzně. Její tvorbu můžete znát i z našeho ČAJe (číslo 25) či z Řehečské slepice, kde patří mezi oceňované soutěžící.

Příznám se, že jsem si dílko paní Peckové rád přečetl, neboť v malých epizodách představuje různé časové úseky našich dějin, zajímavé lidi kolem sebe, ale podává vše s nadhledem, osobitým smyslem pro humor a optimismem, i když s ní osud mnohdy nejednal v rukavičkách.

A tak navštívíme postupně byty či domy v Heřmanově Huti, Vlkyši, Hazenburgu či plzeňské ulice Bedřicha Smetany, Františkánské či Goethovy, kde autorka žije v současnosti.

S podobnou vzpomínkovou literaturou se u generace starších autorů setkávám poměrně často. Bývají to rozsáhlá vyprávění, často mající význam jen pro úzký okruh zasvěcených či příbuzných, ale to neplatí v případě Danuše Peckové, neboť v její tvorbě je cítit přesah oněch příběhů, často umně vypořádaný. Autorka není upovídáná, ale ve zkratce jí vlastní dokáže říci vše důležité, upoutat čtenáře a nenudit zbytečnými rozplizlostmi.

Z jednotlivých epizod mě zaujala např. kapitola Opička, kdy mlsné prase skončilo "zpité jako prase!", či krásný vztah k slepé Barboře Forejtové (kapitola Bábinka). Autorka dokáže být tajemná (Věřte-nevěřte) či vynalézavá (Není nad odborníka), když dokáže netradičně využít štětku na holení. Má i detektivního ducha, i když pachatel proklouzne mezi prsty (Bydlení s detektivním příběhem) či dokazuje svoji dobrosrdečnost (Srdce v teple, Varování), dokáže si udělat legraci

sama ze sebe (Výběrový program) a pobavil mě i vylepšený recept na svíčkovou jejího manžela (Exotická svíčková).

Brožurku jsem přečetl jedním dechem a myslím si, že mohu jen ocitovat ze str. 31 autorčina slova: "Určitě v tom bytě sídlí dobrý duch, protože každý, kdo ke mně přijde, se tu cítí dobře tak jako já."

A já si dovolím volně parafrázovat: "Že každý, kdo otevře knížku Danuše Peckové, se tu cítí dobře, jako v příjemné společnosti přátel!"

Ason-klubu nutno poděkovat za to, že dílko zpřístupnil širšímu okruhu autorů. A autorce přeji, aby se už více nestěhovala, i když by její "výřad" vzpomínek mohl být delší, abychom se s její tvorbou setkávali častěji a třeba i na pultech knihkupectví.

Václav

ČAJ č. 34 : HOST VERONIKA MÜLLEROVÁ

K dovoleným patří lenošení, oddychování a napínavá detektivka. Díky našemu dnešnímu hostu, Veronice Müllerové, vám předkládám ukázky z jejích dvou knížek, které vydala v edici Soukromé vraždy (vydala jich doposud pět). A jak se mi svěřila, chystá i další pokračování, takže se máme na co těšit. Příznivci zástupu těch slavných detektivů můžou spolu s Veronikou a Davidem odkrývat všechna zákoutí zločinu, než je pachatel dopaden. Všem zájemcům vřele doporučuji.

A protože jsem i já v mládí spáchal nějakou tu povídku s detektivní zápletkou (asi kolem roku 1989), tak jsem se připomenul (viz Slamák s červenou stužkou).

Snad nebude vadit, že třetí účastník dnešního čajového dýchánku, Hana Runcíková, přibalila svoje básně z trochu jiného soudku.

Václav

Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně Galerie radosti

Srdečně Vás zveme na výstavu fotografií
SVĚT OČIMA FOTOGRAFA VLADIMÍRA VLKA

Výstava je otevřená v půjčovní době 2. – 30. července 2009 .

Jestliže jsme se jiné roky na stmeláči u proChora vyhřívali v kraťasech a tričkách, tak tentokrát tomu bylo jinak. Ale kdo mohl tušit, že v pátek 5.června bude taková zima, že budeme nabalení jako na zimní lyžařský výcvik. I přes nepřízeň počasí se nás sešlo požehnaně, jestli jsem dobře počítal, tak nás bylo 9, a kromě Jany Benešové, která odjela před půlnocí a Josefa Jindry (ten odjel až po půlnoci), nás celkem sedm zůstalo do rána.

(foto Žantovský)

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 10. Číslo 7. Červenec 2009.

(6. červenec 2009)

www.ikobra.cz